

Posudek na diplomní práci jakožto rigorózní

Mgr. Stanislavy Halaškové

Česká a moravská účast na christianizaci Polska

FF UK, Ústav světových dějin, Praha 2015

Hodnocenou práci jsem posuzoval již jakožto diplomovou práci. Práce Stanislavy Halaškové se věnuje v historiografii poměrně frekventovanému, přesto stále podnětnému a živému tématu počátků křesťanství v Polsku. Akcentuje primárně českou, resp. moravskou stopu, přičemž vychází ze stále platného konceptu klíčového významu mojmírovských a přemyslovských vládců pro včlenění polských území do svazku křesťanské Evropy. K úkolu přistupuje zodpovědně a nesnaží se pouze odprezentovat vývojové fáze a momenty procesu christianizace. Jako badatelský cíl si stanovila reflexi starší názorů na česko-moravské křesťanské stopy v polských dějinách a za přispění primárních zdrojů i nejnovější odborné literatury se postupně zamýšlí nad jednotlivými fázemi polských církevních dějin.

Práce je rozčleněna do tří oddílů. První sleduje christianizaci polských území v souvislosti s expanzí a misemi Velké Moravy, druhý se vztahuje na přemyslovský vliv v druhé polovině 10. století a poslední je spojen s působením a odkazem biskupa Vojtěcha z rodu Slavníkovců. Členění témat a jejich propojení je organické a poměrně plasticky odráží hlavní christianizační vlny polského území.

Práci považuji za vyváženou a velmi dobře koncipovanou. Autorka sleduje chronologickou linii prohlubující se christianizace a jednotlivé momenty analyzuje a zařazuje do širšího kontextu nejen českých, ale i říšských dějin.

Neopomíjí žádné významné badatelské téma, které současná historiografie řeší a u většiny jasně dokazuje, že zvládla soudobý diskurz a dokáže v rámci množství pohledů zaujmout vlastní stanovisko a to vhodně argumentačně podložit (např. u často diskutovaných důvodů cesty Oty III. do Hnězdna). Samozřejmě o některých tvrzeních by se dalo polemizovat (např. jaké postavení měli Slavníkovci v porovnání s přemyslovskými knížaty), ale v celku se jedná o fundovaný a zasvěcený pohled na rané polsko-české vztahy, jakožto důležité součásti dějin středoevropských.

Ve svém závěrečném hodnocení mohu pouze potvrdit své dřívější stanovisko. Autorka se opřela o značné množství zdrojů, a to jak pramenů, tak odborné literatury, které dokázala kriticky interpretovat a zhodnotit. Splnila tak požadavky, které jsou na tento typ práce kladeny. Práce svoji kvalitou i rozsahem může být, dle mého názoru, hájena jako rigorózní.

V Hostivici 14. února 2016

PhDr. ThLic. Drahomír Suchánek, PhD. ThD.